

τοῦτο μόνον ἡ κόλασις ἦν, ἀρα οὐκ ἀν πάσης γεέννης πικρότερον ἡ ἐκ τῶν τοσούτων ἔκπτωσις ἀγαθῶν τὰς τῶν ἀπεστερημένων ἔδακνεν ψυχάς; Τοῦτο γάρ ὅσον κακόν, νῦν μὲν οὐ 15 δυνατὸν παραστῆσαι τῷ λόγῳ, τότε δὲ ἐπὶ τῶν πραγμάτων εἰσόμεθα σαφῶς. Σὺ δέ μοι προστίθει νῦν καὶ τὴν κόλασιν, καὶ μὴ μόνον αἰσχυνομένους μηδὲ ἔγκαλυπτομένους καὶ κάτω νεύοντας, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπὶ τὸ πῦρ ἐλκομένους ὅδὸν καὶ πρὸς αὐτὰ συρομένους τὰ βασανιστήρια καὶ ταῖς ἀποτόμοις παρα-20 διδομένους δυνάμεσιν, καὶ ταῦτα πάσχοντας κατὰ τὸν καιρὸν καθ' ὃν στεφανοθυνται καὶ ἀνακηρύττονται καὶ τῷ θρόνῳ παρίστανται τῷ βασιλικῷ πάντες οἱ τὰ ἀγαθὰ πράξαντες καὶ ἀξιωθέντες τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τὰ δὲ ἔξῆς τις ἡμῖν 25 παραστῆσει λόγος, τῆς μετὰ τοῦ Χριστοῦ λέγω συνουσίας τὴν ἥδιονήν, τὴν χαράν; Ψυχὴ γάρ εἰς τὴν οἰκείαν εὐγένειαν ἐπανελθούσα καὶ μετὰ παρρησίας λοιπὸν δυνηθεῖσα τὸν ἔαυτῆς Δεσπότην ὅραν, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ὅσην καρποθυται τὴν ἥδιονήν, [ὅσον τὸ κέρδος], οὐ τοῖς ἐν χερσὶ μόνον χαίρουσα ἀγαθοῖς ἀλλὰ καὶ τῷ πεπεισθαι λοιπὸν ὅτι οὔδαμῶς ταῦτα τελευτήσει τὰ καλά. Πλάσαν μὲν οὖν τὴν εὐφρασίαν ἐκείνην οὕτε λόγῳ παραστῆσαι ἔστιν οὕτε νῷ διαλαβεῖν· ἀμυδρῶς δὲ καὶ ὁς ἀν τις διὰ μικρῶν μεγάλα δεικνύῃ, πειράσομαι ποιῆσαι φανερῶν. Ἐξετάσωμεν, εἰ δοκεῖ, τοὺς ἐν τῷ παρόντι βίῳ τῶν τοῦ 35 κόσμου καλῶν ἀπολαύοντας, πλούτου λέγω καὶ δυναστείας καὶ δόξης, πῶς ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας γαυρούμενοι, οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς εἶναι νομίζουσιν, καὶ ταῦτα οὕτε διμολογουμένων ἀπολαύοντες